

Нашата чета и ти стоеше на мѣстото си. Освенъ при Майчинъ кръстъ и при Св. Никола, четата почти нигдѣ на друго мѣсто не е земала мѣрки за предпазване отъ ненадѣйно нападение отъ турцитѣ. И при тѣзи двата пункта зетитѣ мѣрки се състояха въ испращание нѣколко поста къмъ страната на противкика да слѣдятъ за него, но безъ да сж се знаели и изпълнявали точно всичкитѣ тънкости на стражевата служба. Обаче въ врѣмето на тридневното затишье подъ Княжевацъ, прѣдъ лицето на 40 хиляди души турска войска, и нашата чета си испращаше редовно единъ водъ въ аванпости, извѣстни тогава подъ названието „мрътва стража.“ Прѣди да испратятъ вода на аванпости Попаниновъ и Вулетичъ го запознаваха съ обязанноститѣ на хората въ стражевата верига и слѣдъ това раставяха постоветѣ. Стражевата ни верига се смѣняваше ноцѣ. Макаръ войводата, Найданъ Попаниновъ и Вулетичъ често и да ходяха да обикалятъ веригата и да припомнюватъ на хората отъ нея тѣхнитѣ длѣжности, но никаква нужда нѣмаше отъ това. Нашитѣ хшове изпълняваха аванпостната служба на 2000крачки отъ неприятеля не по злѣ отъ най-добрѣ обучената и дисциплинована войска. Тѣ съзнаваха значението на тѣзи служба прѣдъ лицето на силния неприятель, и я изпълняваха точно въ всичкитѣ ѣ тънкости. Наблюденията, донесенията, готовността, всичко вървеше тѣй, както можеше да се желае. Нуждата какво не прави. Тя е учителя на всичко. Нели и въ Кладово ни расправяха за „мъртвата стража“, ама тогава кой ти е мислилъ че тя е толкова важна, та повече да се заинтересува съ нея. Но сега, въ тридневната практика на стражевата служба въ дѣйствителность, нашитѣ хшове я изучиха въ всичкитѣ ѣ тънкости.

На 23-й Юлий турцитѣ се ограничаха само съ топовна престрѣлка съ сръбскитѣ позиции. Но на 24-й послѣ пладнѣ, освенъ гдѣто съ всичкитѣ си сили нападнаха на сръбскитѣ позиции отъ къмъ фронта, но и една силна обходна колона, която преминала Свърлишкия Тимокъ по долината на рѣчката Върбица, се показа на Варнички връхъ въ обходъ